

Wyrok Sądu z dnia 10 listopada 2015 r. – GSA i SGI/Parlament(Sprawa T-321/15) ⁽¹⁾

(Zamówienia publiczne na usługi — Postępowanie przetargowe — Usługi ochrony przeciwpożarowej, pomocy dla osób i dozoru zewnętrznego w siedzibie Parlamentu Europejskiego w Brukseli — Odrzucenie oferty jednego z oferentów — Obowiązek przedstawienia uprzedniego zezwolenia wydanego zgodnie z przepisami krajowymi — Proporcjonalność — Równość traktowania — Zasada otwartości — Swoboda świadczenia usług)

(2016/C 007/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Gruppo Servizi Associati SpA (GSA) (Rzym, Włochy) i Security Guardian's Institute (SGI) (Louvain-la-Neuve, Belgia) (przedstawiciel: adwokat E. van Nuffel d'Heynsbroeck)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: P. López-Carceller i B. Simon, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Parlamentu zawartych w piśmie z dnia 12 czerwca 2015 r., w którym poinformował on skarżących, po pierwsze, o odrzuceniu złożonej przez nich oferty w przetargu nieograniczonym EP/DGSAFE/UIB/SER/2014-014, dotyczącym usług ochrony przeciwpożarowej, pomocy dla osób (dziedzina 1) i dozoru zewnętrznego (dziedzina 2) w siedzibie Parlamentu Europejskiego w Brukseli (Dz.U. 2014/S 246-433095), a po drugie, udzielenia zamówienia będącego przedmiotem tego przetargu innemu oferentowi.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Gruppo Servizi Associati SpA (GSA) i Security Guardian's Institute (SGI) zostają obciążeni kosztami, z kosztami postępowania w przedmiocie środków tymczasowych włącznie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 262 z 10.8.2015.

Skarga wniesiona w dniu 1 października 2015 r. – VIK/Komisja

(Sprawa T-576/15)

(2016/C 007/40)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: VIK Verband der Industriellen Energie- und Kraftwirtschaft e. V. (Essen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Kahle)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności na podstawie art. 264 TFUE decyzji Komisji C(2014) 8786 final z dnia 25 listopada 2014 r. w postępowaniu w sprawie pomocy państwa SA.33995 (2013/C) (ex2013/NN) – Niemcy, wsparcie dla energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz zmniejszone dopłaty EEG dla odbiorców energochłonnych, opublikowanej w Dzienniku Urzędowym (Dz.U. L 250, s. 122 z 25.9.2015) w zakresie, w jakim,

- w art. 1 i w art. 3 pkt 1 tej decyzji Komisja uznała wsparcie produkcji energii elektrycznej pochodzącej z odnawialnych źródeł energii oraz zmniejszoną dopłatę EEG dla przedsiębiorstw energochłonnych na podstawie ustawy EEG z 2012 r. za nową pomoc;
- Komisja stwierdziła w art. 2 i art. 3 pkt 2 oraz w art. 6 i 7 niezgodność systemu szczególnych wypłat wyrównawczych z rynkiem wewnętrznym i nakazała zwrot pomocy;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy: brak korzyści

- Skarżąca podnosi, że szczególny system wypłat wyrównawczych nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ zmniejszona dopłata EEG nie wiąże się z przysporzeniem korzyści odbiorcom energochłonnym.

2. Zarzut drugi: brak selektywności

- Skarżący podnosi także, że szczególny system wypłat wyrównawczych nie stanowi pomocy w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ nie został spełniony wymóg selektywności. Odbiorcom energochłonnym nie sprzyjano w porównaniu do innych przedsiębiorstw znajdujących się w podobnej sytuacji faktycznej i prawnej. Ponadto zmniejszona dopłata EEG jest uzasadniona charakterem i systematyką uregulowania.

3. Zarzut trzeci: brak państwowego charakteru zasobów

Skarżący wskazuje w tym miejscu, że ani federalny system wyrównawczy, ani szczególny system wypłat wyrównawczych ustawy EEG z 2012 r. nie wiąże się z przyznaniem pomocy w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, gdyż brak obciążenia zasobów państwowych.

4. Zarzut czwarty: brak zakłócenia konkurencji

W tym kontekście skarżący zauważa, że zmniejszona dopłata EEG służy jedynie do rekompensaty niekorzystnych skutków konkurencyjnych, które odbiorcy energochłonni/zakłady energochłonne muszą ponieść w porównaniu z innymi działaniami prowadzonej działalności w pozostałych krajach z powodu uiszczenia dopłaty EEG.

5. Zarzut piąty: zgodność pomocy ze wspólnym rynkiem

Skarżący twierdzi, że gdyby zmniejszoną dopłatę EEG należało uznać za pomoc, pomoc ta byłaby zgodna ze wspólnym rynkiem. Zmniejszona dopłata nie zakłóciła konkurencji, ale przeciwnie zrekompensowała niekorzystne skutki konkurencyjne w odniesieniu do zainteresowanych przedsiębiorstw.

6. Zarzut szósty: brak nowej pomocy

Skarżący dodaje, że, jeżeli Sąd uzna szczególny system za pomoc, to mamy do czynienia z pomocą istniejącą, do której nie znajduje zastosowania postępowanie na podstawie art. 6 rozporządzenia (WE) nr 659/1999⁽¹⁾.

7. Zarzut siódmy: naruszenie ogólnych zasad ochrony uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa

Skarżący zauważa ponadto, że, zatwierdziwszy ustawę EEG z 2000 r., pozwana spowodowała powstanie uzasadnionych oczekiwań, które ostateczna decyzja narusza.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. L 83, s. 1).